

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 24. janvāra spriedums – Eiropas Komisija/Itālijas Republika**(Lieta C-433/15) ⁽¹⁾****(Valsts pienākumu neizpilde — Piens un piena produkti — Papildmaksājums pienam — 1995./1996. līdz 2008./2009. tirdzniecības gads — Regula (EK) Nr. 1234/2007 — 79., 80. un 83. pants — Regula (EK) Nr. 595/2004 — 15. un 17. pants — Pārkāpums — Faktiska maksājuma neveikšana noteiktajos termiņos — Neiekasēšana maksājuma nesamaksāšanas gadījumos)**

(2018/C 104/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Rossi, D. Nardi un J. Guillem Carrau)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, kam palīdz P. Gentili un S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Rezolutīvā daļa

1) Nenodrošinot, ka papildmaksājums par ražošanas daudzumu, kas Itālijā saražots, pārsniedzot valsts kvotu, no pirmā tirdzniecības gada, kurā papildmaksājums faktiski tika piemērots Itālijā (1995./1996. gads), līdz pēdējam tirdzniecības gadam, kurā Itālijā bija ražošanas pārpalikums (2008./2009. gads),

— tiek faktiski iekasēti no individuālajiem ražotājiem, kuri veicinājuši katru attiecīgo ražošanas pārprodukciju, un

— to, ka tiešo pārdevumu gadījumā pircējs vai ražotājs, saņemot paziņojumu par maksājamo summu, samaksā minēto maksājumu atbilstošā termiņā,

— ja maksājums nav samaksāts noteiktajā termiņā, tas tiek reģistrēts un, ja iespējams, iekasēts piespiedu kārtā no šiem pircējiem vai ražotājiem,

Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Padomes Regulas (EEK) Nr. 3950/92 (1992. gada 28. decembris), ar ko ievieš papildmaksājumus piena un piena produktu nozarē, 1. un 2. pantā, Padomes Regulas (EK) Nr. 1788/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko ievieš maksājumus piena un piena produktu nozarē, 4. pantā, Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem ("Vienotā TKO regula"), 79., 80. un 83. pantā, kā arī – saistībā ar Komisijas īstenošanas noteikumiem – Regulas (EEK) Nr. 536/93 (1993. gada 9. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par papildmaksājuma piemērošanu pienam un piena produktiem, 7. pantā, Regulas (EK) Nr. 1392/2001 (2001. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Regulai Nr. 3950/92, 11. panta 1. un 2. punktā, kā arī, visbeidzot, Regulas (EK) Nr. 595/2004 (2004. gada 30. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Regulai Nr. 1788/2003, ar grozījumiem, kuri izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1468/2006 (2006. gada 4. oktobris), 15. un 17. pantā.

2) Itālijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 354, 26.10.2015.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 23. janvāra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – F. Hoffmann-La Roche Ltd u.c./Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Lieta C-179/16) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — LESD 101. pants — Aizliegta vienošanās — Zāles — Direktīva 2001/83/EK — Regula (EK) Nr. 726/2004 — Apgalvojumi par riskiem saistībā ar zāļu lietošanu ārstēšanai, uz ko neattiecas to tirdzniecības atļauja (ārpus TA) — Konkrētā tirgus noteikšana — Izrietošs ierobežojums — Konkurences ierobežojums mērķa dēļ — Izņēmums)

(2018/C 104/03)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Atbildētāja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Piedaloties: Associazione Italiana delle Unità Dedicate Autonome Private di Day Surgery e dei Centri di Chirurgia Ambulatoriale (Aiudapds), Società Oftalmologica Italiana (SOI) – Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna, Altroconsumo, Regione Lombardia, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 101. pants ir interpretējams tādējādi, ka tā piemērošanas nolūkā valsts konkurences iestāde papildus zālēm, kas ir atļautas attiecīgo patoloģiju ārstēšanai, var iekļaut konkrētajā tirgū kādas citas zāles, kuru TA neattiecas uz šo ārstēšanu, bet kas tiek lietotas šādam mērķim un kam ir konkrēta aizstājamības saikne ar pirmajām. Lai noteiktu, vai pastāv šāda aizstājamības saikne, šai iestādei, ja kompetentās iestādes vai tiesas ir pārbaudījušas attiecīgā produkta atbilstmi noteikumiem, kas piemērojami tā ražošanai vai tirdzniecībai, ir jāņem vērā šīs pārbaudes rezultāts, novērtējot tās iespējamo iedarbību uz pieprasījuma un piedāvājuma struktūru.
- 2) LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz aizliegto vienošanos, ko ir noslēgušas licences līguma par zāļu izmantošanu puses, kuras mērķis, lai mazinātu konkurences spiedienu uz šo zāļu lietošanu noteiktu patoloģiju ārstēšanai, ir ierobežot trešo personu rīcību – veicinot citu zāļu lietošanu šo pašu patoloģiju ārstēšanai, attiecas šis noteikums, jo šī aizliegtā vienošanās izrietēja no šā līguma.
- 3) LESD 101. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka konkurences ierobežojums “mērķa dēļ” šīs tiesību normas izpratnē ir aizliegta vienošanās starp diviem uzņēmumiem, kuri tirgo divas konkurējošas zāles, kas zinātniskās nenoteiktības kontekstā izpaužas kā maldinošas informācijas sniegšana EZA, veselības nozares profesionāļiem un plašai sabiedrībai par nelabvēlīgo iedarbību, kāda rodas, ja vienas no šīm zālēm tiek lietotas tādu patoloģiju ārstēšanai, kuras nav iekļautas to TA, lai mazinātu konkurences spiedienu, kas izriet no šādas izmantošanas, uz otrām zālēm.